

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 21. Ducis ac Reipublicæ Venetæ responum ad diploma.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](#)

Sæc. XVII. forma præscripta cognoscendi , a Romanis
A. C. 1606. Pontificibus Prædecessoribus nostris illis for-
 san quomodolibet concessis , ex nunc simili-
 ter prout ex tunc & econtra , privamus ,
 ac privatos fore , & esse nuntiamus & de-
 cernimus .

§. XXI.

*Ducis ac Reipublicæ Venetæ respon-
 sum ad diploma.*

Ut autem Veneti ictum hujus fulminis
 promulgati declinarent , quantocius
 Reipublicæ Dux Senatu convocato de-
 crevit , ab hac censura esse provocan-
 dum , neve ditionis Venetæ subditi a
 debita fide & obsequio avocarentur ,
 nulla mora sequens edictum ad omnes
 totius Reipublicæ Præfules ac Clericos
 transmittendum esse : *Deum hominesque*
obtestamur nihil eorum , quæ per nos fieri
poterant , prætermissum fuisse , quo validissimæ
& indissolubiles rationes , & jura no-
stra Sanctitati suæ innotescerent , eique pro-
barentur : primum quidem per Oratorem no-
strum apud Sanctitatem suam Legatione fun-
gentem , deinde vero per nostras literas , qui-
bus respondimus prioribus brevibus nobis
ab ea directis , demum per extraordinarium
Oratorem ad eamēlē propterea missum . Ve-
rum cum Sanctitatis suæ aures clausas
invenerimus , cognoverimusque præfatum
Brevi

VII.
ianis
for-
mili-
nus,
s de-
pon-
inoris
ocius
de-
can-
ti a
tur,
anes
ricos
esque
fieri
lidif-
ano-
pro-
n no-
fun-
qui-
nobis
rium
Ve-
iusas
itum
Brevi

Breve contra omne jus & æquum emanasse, Sæc. XVII.
& contra ea, quæ divina Scriptura, San- A. C. 1606.

ctorum Patrum doctrina, Sacrique Cano-
nes præcipiunt, in præjudicium auctorita-
tis secularis a Deo nobis traditæ, & liber-
tatis Reipublicæ nostræ, cum perturbatio-
ne tranquillæ possessionis, bonorum, honoris
& vitæ, qua fideles subditi nostri divina gra-
tia, sub nostro regimine fruuntur, non sine
omnium scandalø promulgatum fuisse: præ-
dictum Breve non modo ut injustum, inde-
bitumque, verum etiam uti nullum, nullius-
que roboris aut momenti Nobis habendum
esse non dubitamus: atque ita invalidum,
irritum & fulminatum illegitime & de facto,
nulloque juris ordine servato, ut ea reme-
dia adhibenda duxerimus, quibus Majores
nostrí, & alii supremi Principes usi sunt
cum Pontificibus, qui potestatis, a Deo sibi
in ædificationem traditæ, limites ac modos
egressi fuerunt, præsertim, cum explora-
tum nobis sit, vos ceterosque fideles nostros
subditos, universumque orbem idem de eo
existimatueros. Non dubitantes, quin sicut
ad hoc usque tempus curæ animarum fide-
lium nostrorum sedulo invigilastis, divinoque
cultui operam dedistis, qui vestra diligentia
in hac nostra ditione floret, ut ceteris non
sit invidendum, ita posthac in eodem Pa-
storali officio perseveraturi sitis: cum nobis
decretum constitutumque sit, in sancta Ca-
tholica, & Apostolica, atque in observantia

erga

Sæc. XVII. erga Sacram Romanam Ecclesiam persistere,
A.C. 1606. quam Majores nostri a prima hujus civita-
tis origine hucusque divina comitante gratia,
& sine ulla intermissione coluerunt. Mandan-
tes, has nostras, ut omnibus innotescant,
in magis conspicuis hujus nostræ Urbis ac
aliarum fidelium civitatum nostro Principa-
tui subjectarum affigi.

Datum in nostro Ducali Palatio die sexta
Maji anno MDCVI.

Aliud postea edictum Senatus ad
omnes totius ditionis subditos dirige-
bat, in quo Leges de ædificiis Sacris
& bonis immobilibus innovans declara-
bat, quod hæ Constitutiones ad laicos
tantum pertineant, illæque solummodo bona
concernant, quæ politicum Magistratum
agnoscunt: quod vero ad bona Ecclesiastica
attinet, de illis hæ quidem constitutiones
non agant, siquidem Personis Ecclesiasticis
non solum divitias & bona sua mobilia au-
gere, sed & immobilia bona, cum consensu
& permisso magistratus acquirere concessum.

Postea circa civiles Ecclesiasticorum
pœnas hæc addidit Senatus: cum veterem
illum justitiae usum contra personas gravi-
ribus delictis obnoxias exercere statueremus,
modernus Papa Paulus V. ab hostibus Rei-
publicæ & assentatoribus suis eo adductus
est, ut nobis resisteret, & vetustissimum co-
genitæ nobis libertatis usum, qui ante mille
& ducentos invaluit annos, nobis eripere,
idque

idque modis omnibus efficere conaretur, ne Sæc. XVII.
vel leges & statuta in dilectissimorum nostro- A. C. 1606.
rum liberorum & subditorum gratiam con-
dere, vel eos, qui detrimento vos afficerent,
debitis pœnis coercere nobis amplius liceret,
quasi vero quod privato homini in domo sua
permisum est, ut rem suam familiarem pro li-
bitu constituat, & ab omni incuria tueatur,
id Magistratui ad custodiam & conserva-
tionem vestram divinitus constituto, non mul-
to magis liceret, & permisum esset, cum
præsertim Reipublicæ huic talis Præpositus
Princeps sit, qui non solum nemini unquam
subjectus, sed & opibus sanguineque sub-
ditorum suorum, quam optime de Romana
Ecclesia promeritus semper fuit. Quamvis au-
tem cum omni reverentia & submissione,
Pontificem per allegatos Roman Oratores
nostros de jure nostro edoceri & admoneri
curaverimus, multasque epistolas cum an-
nexa protestatione ad eum dederimus, ipse
tamen solenni Nativitatis Christi festo, cum
Sacra jam communio percipienda esset, &
Dux noster Grimanus extrellum emitteret
Spiritum, coram Principibus & Cardina-
lium consistorio, illegitime admodum de no-
bis conquestus es, & tametsi honorem &
ministeria nostra erga eum continuaremus,
jamque in signum humilitatis nostræ etiam
extraordinaria missa legatione, officia no-
stra ei exhiberemus, ipse tamen de certo &
deliberato rigore, nihil quicquam non modo
remisit,

Sæc. XVII. remisit, sed magis magisque ad iram ac
 A.C. 1606. census, eo usque progressus est, ut excom-
 municationis in nos dirigere literas nihil du-
 bitarit, quas ipsi tamen, utpote coram di-
 vina Majestate justificati, nobis nihil om-
 nino nocituras speramus, postquam autem
 paterno plane affectu, & animo, vos de
 totius hujus negotii serie jam certiores feci-
 mus, fore omnino speramus, ut intellige-
 retis, quam præter omne meritum nostrum,
 ob suscepitam solum honorum uestrorum de-
 fensionem, hæc nobis evenerint, iniquam
 hanc actionem vere detestaturi, & aversuri,
 in obedientia nobis debita diligenter perse-
 veraturi, uestrumque jus modis omnibus de-
 sensuri, atque conservaturi sitis.

Præterea die decima nona Aprilis
 Parochi omnes, ac Religiosorum Or-
 dinum Præsides a Senatu convocaban-
 tur, quibus interminata capitis poena
 prohibitum, ne quicquam adversus Rem-
 publicam promulgarent, & si quid ejus-
 modi forte templorum vel ædium sua-
 rum portis vel parietibus affigeretur,
 statim avellerent.

§. XXII.

Interdicti Pontificii fatum ac successus.

Thuan. l. 137.

*Daniel hist.
de France
tom. 10.*

Comperto Pontificis diplomate Clerici,
 quibus executio illius præprimis in-
 cumbebat, in diversas rapiebantur senten-
 tias: